NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A42908609
AA43-3793-12/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 16.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneši I.Amona un V.Poķis,

piedaloties pieteicēja *J.P.* pārstāvim *A.K.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *I.M.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.P.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2009.gada 28.jūlija lēmuma Nr.19.1/15311 atcelšanu, sakarā ar *J.P.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 4.marta spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs) Vidzemes reģionālā iestāde no 2008.gada 13.novembra līdz 2009.gada 10.februārim veica *J.P.* iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk arī - IIN) auditu par 2006. un 2007.gadu un pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk arī - PVN) auditu par periodu no 2005.gada 4.februāra līdz 2007.gada 31.decembrim. Ar VID Vidzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieka vietnieces 2009.gada 10.februāra lēmumu Nr.13.2.-17/1562 *J.P.* papildu nomaksai budžetā aprēķināti Ls 21465,16, no tiem: IIN Ls 7907,14, soda nauda Ls 3918,60, kā arī nokavējuma nauda Ls 2249,30, PVN Ls 2717,10, soda nauda Ls 4075,65, nokavējuma nauda Ls 597,37.

2009.gada 14.aprīlī VID Vidzemes reģionālās iestādes direktors ar lēmumu Nr.4.-8./3867 (turpmāk arī - Sākotnējais lēmums) atcēla VID Vidzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieka vietnieces 2009.gada 10.februāra lēmumu Nr.13.2.-17/1562 daļā par IIN nokavējuma naudu Ls 3,95 un PVN nokavējuma naudu Ls 1,36, savukārt Lēmumu daļā par aprēķināto IIN Ls 7907,14, nokavējuma naudu Ls 2245,35, soda naudu Ls 3918,60, kā arī PVN Ls 2717,10, nokavējuma naudu Ls 596,01 un soda naudu Ls 4075,65 atstāja negrozītu.

Ar VID ģenerāldirektora 2009.gada 28.jūlija lēmumu Nr.19.1/15411 (turpmāk arī – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] 2009.gada 26.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.P.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā cita starpā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] Pie ieņēmumiem no saimnieciskās darbības nevar tikt pieskaitīti un ar IIN aplikti ieņēmumi no zemes gabalu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamo daļu pārdošanas. Minētie zemes gabali ar 2007.gada 20.marta kopīpašuma reālās sadales līgumu ir atdalīti no zemesgabala */adrese 4/*, kuru pieteicējs kopīgi ar *O.K.* 2005.gada 8.jūnijā iegādājās savu privāto māju celtniecībai un kurā uzsākta un turpinās personīgās mājas celtniecība.

[2.2] Minēto nekustamo īpašumu pārdošanas laikā spēkā bija likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta c) apakšpunkts redakcijā, kas bija spēkā līdz 2007.gada 12.jūnijam, kas noteica, ka gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti ienākumi no sava īpašuma pārdošanas, kas ir bijis personas īpašumā mazāk par 12 mēnešiem.

Tādējādi ienākums no zemes gabalu */adrese/* un */adrese 2/* pārdošanas nav apliekams ar IIN.

[2.3] To, ka īpašums tika iegādāts personiskām vajadzībām, apliecina ne tikai iegādes mērķis, bet arī reāli veiktās darbības – mājas būvniecība, ko apliecina būvatļauja un rakšanas darbu atļauja.

[2.4] Tādējādi no 2007.gada ar IIN apliekamā ienākuma ir izslēdzama naudas summa, ko pieteicējs saņēma par abu zemesgabalu pārdošanu (Ls 12 800), bet no izdevumiem – zemesgabala */adrese 4/* iegādes vērtība un izdevumi par šī gruntsgabala labiekārtošanu (Ls 6073,16).

Ņemot vērā minēto, VID nepamatoti aprēķināja papildus IIN par 2007.gadu Ls 174,86, soda naudu Ls 52,46 un nokavējuma naudu Ls 18,54.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 25.septembrī saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums, kurā atbildētājs norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 4.marta spriedumu pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu apmierināts daļēji - Lēmums atcelts ar tā pieņemšanas dienu daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto

pieteicējam aprēķināto PVN Ls 2717,10, PVN soda naudu Ls 1358,55 un PVN nokavējuma naudu Ls 597,37; Lēmums atstāts spēkā daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto IIN Ls 7907,14, IIN soda naudu Ls 3918,60 un IIN nokavējuma naudu Ls 2245,35, kā arī PVN soda naudu Ls 2717,10.

Spriedumā daļā, ar kuru noraidīts pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā par zemes gabalu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamo daļu pārdošanu, norādīts turpmāk minētais.

[4.1] No likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punkta, 11.panta pirmās ar indeksu viens daļas secināms, ka personas veiktās darbības ir atzīstamas par saimniecisko darbību, ja persona nolūkā gūt peļņu patstāvīgi, tas ir, savā vārdā, sistemātiski veikusi noteiktas darbības.

No izskatāmās lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs 2006.gadā iegādājies 7 nekustamos īpašumus un pārdevis 3 nekustamos īpašumus, bet 2007.gadā attiecīgi iegādājies 4 īpašumus un pārdevis 5 īpašumus *(lietas 30. un 31.lapa)*. Minētās pieteicēja darbības vērtējamas kā sistemātiska nekustamo īpašumu pirkšana un pārdošana savā vārdā ar nolūku gūt sev mantisku labumu (peļņu).

[4.2] Pieteicējs nepiekrīt, ka pie ieņēmumiem no saimnieciskās darbības atbildētājs pieskaitījis un ar IIN aplicis ieņēmumus no zemes gabalu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamo daļu pārdošanas.

No lietas materiāliem un pieteicēja paskaidrojumiem tiesa secina, ka sākotnēji zemes */adrese 4/*, iegādes mērķis tiešām varēja būt gan pieteicēja, gan arī *O.K.* dzīvojamās mājas būvniecībai. Šī mērķa realizācijai, kā to pats norādījis pieteicējs, bija paredzēts iegādāties 3600 m^2, tomēr zemes īpašniece vēlējās pārdot visu zemes gabalu. Tikai pēc sarunām ar citiem iedzīvotājiem pieteicējs un *O.K.* nolēmuši pirkt visu zemes gabalu. Tādējādi pēc būtības pieteicējs norādījis uz to, ka viss zemes gabals (7462 m^2 platībā) viņu mērķim bija par lielu. Jau 2007.gadā notikusī četru zemes gabalu atdalīšana un komunikāciju izveide, kā arī vēlākā divu (no četriem) īpašumu pārdošana liecina par to, ka pieteicēja mērķis, iegādājoties arī pārējo zemes gabalu, kas nebija nepieciešams ne pieteicēja, ne arī *O.K.* privātmāju būvniecībai, */adrese 4/,* bija ar nodomu tos realizēt tālāk, tādējādi gūstot ienākumus. Šo pieteicēja mērķi – realizēt daļu no nekustamā īpašuma */adrese 4/*, apstiprina arī pieteicēja darbība ar nekustamajiem īpašumiem kopumā, kuras apjomi un sistemātiskums liecina par saimnieciskās darbības veikšanu.

[4.3] Tā kā pieteicēja darbība ar nekustamajiem īpašumiem likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta pirmās ar indeksu viens daļas izpratnē ir uzskatāma par saimniecisko darbību, tad nav piemērojams likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta c) apakšpunktā minētais nosacījums, ko apliecina arī Ministru kabineta 2006.gada 26.septembra noteikumu Nr.793 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas kārtība" 54.punktā noteiktais, ka sava īpašuma pārdošanas ienākumus nodala no saimnieciskās darbības ienākumiem.

[4.4] Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti pieteicēja ienākumus no zemes gabalu */adrese/* un */adrese 2/*, pārdošanas Ls 12 800 apmērā (Ls 6000

+ Ls 6800) ietvēris pieteicēja ienākumos, kas gūti no saimnieciskās darbības, kā arī pamatoti pieteicēja 2007.gada saimnieciskās darbības izdevumos ietvēris ar nekustamā īpašuma */adrese 4/*, iegādi un saimniecisko darbību saistītos izdevumus Ls 6073,16 apmērā, un par 2007.gadu aprēķinājis IIN Ls 174,86 apmērā.

[4.5] Ievērojot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^3$ panta pirmo daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta *(likuma redakcijā no 2008.gada 4.marta)* pirmo, otro un trešo daļu, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti pieteicējam IIN soda naudu par 2007.gadu piemēroja 30 % apmērā, nosakot to Ls 52,46 (30% no Ls 174,86).

Ievērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro un trešo daļu un matemātiski pārbaudot pieteicējam aprēķināto IIN nokavējuma naudu, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti pieteicējam aprēķinājis IIN nokavējuma naudu par 2007.gadu (kavējuma periods no 2008.gada 16.aprīļa līdz 2008.gada 13.novembrim) Ls 18,45.

[5] *J.P.* iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 4.marta spriedumu daļā, ar kuru atstāts spēkā Lēmums daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto IIN Ls 7907,14, IIN soda naudu Ls 3918,60 un IIN nokavējuma naudu Ls 2245,35.

Apelācijas sūdzībā par zemes gabalu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamo daļu pārdošanas darījumu aplikšanu ar IIN norādīti šādi argumenti.

Pieteicējs piekrīt, ka ienākumi, kas gūti no meža zemju pārdošanas, ir uzskatāmi par ienākumiem no saimnieciskās darbības. Tajā pašā laikā pieteicējs nepiekrīt, ka pie viņa ieņēmumiem no saimnieciskās darbības var tikt pieskaitīti un ar IIN aplikti ieņēmumi no zemes gabalu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamo daļu pārdošanas. Katrs pārdošanas darījums ir jāizvērtē atsevišķi, nevis visi kopā, jo šo īpašumu iegādes mērķi un veiktās darbības ar tiem ir pilnīgi atšķirīgas.

Pieteicējs uzskata, ka tiesa ir nepareizi piemērojusi un iztulkojusi materiālo tiesību normas, kas ir novedis pie nepareiza sprieduma taisīšanas.

[6] Atbildētājs iesniedza rakstveida paskaidrojumus, kuros norādīts, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[7] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 20.aprīļa spriedumu pieteikums daļēji apmierināts, atceļot Lēmumu daļā, ar kuru pieteicējam papildu nomaksai budžetā noteikts IIN, soda nauda un nokavējuma nauda par darījumiem ar nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamo daļu pārdošanu. Pārējā daļā Lēmums, ar kuru pieteicējam papildu nomaksai budžetā noteikts IIN, soda nauda un nokavējuma nauda, atstāts negrozīts.

[8] Ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2012.gada 13.jūlija spriedumu Administratīvās apgabaltiesas spriedums atcelts daļā, ar kuru atcelts Lēmums daļā, ar kuru

pieteicējam papildu nomaksai budžetā noteikts iedzīvotāju ienākuma nodoklis, soda nauda un nokavējuma nauda par darījumiem ar nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamām daļām, nosūtot lietu šajā daļā Administratīvajai apgabaltiesai jaunai izskatīšanai.

Spriedumā norādīts, ka strīds ir par to, vai konkrētos apstākļos strīdus nekustamie īpašumi ir pārdoti saimnieciskās darbības ietvaros. Līdz ar to ir vērtējami apstākļi, kādos ir pārdoti strīdus nekustamie īpašumi.

Gadījumā, ja apgabaltiesa secinās, ka nekustamie īpašumi pārdoti saimnieciskās darbības ietvaros un līdz ar to pieteicējam no gūtajiem ienākumiem jāmaksā iedzīvotāju ienākuma nodoklis, Senāts vērš uzmanību uz nepieciešamību izvērtēt soda naudas samērīgumu.

[9] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis uzturēja pieteikumu un apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru Lēmums daļā, ar kuru pieteicējam papildu nomaksai budžetā noteikts IIN, soda nauda un nokavējuma nauda par darījumiem ar nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamo daļu pārdošanu, atstāts negrozīts.

Atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību minētajā daļā neatzina un lūdza pieteikumu šajā daļā noraidīt.

Motīvu daļa

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Pēc lietas izskatīšanas Senātā secināms, ka Administratīvajai apgabaltiesai jāpārbauda pieteicēja pieteikuma un apelācijas sūdzības argumenti par Lēmumu daļā, ar kuru pieteicējam papildu nomaksai budžetā noteikts IIN, soda nauda un nokavējuma nauda par darījumiem ar nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamo daļu pārdošanu.

[11] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība par Lēmumu daļā, ar kuru pieteicējam papildu nomaksai budžetā noteikts IIN, soda nauda un nokavējuma nauda par darījumiem ar nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamo daļu pārdošanu, ir pamatota un pieteikums minētajā daļā ir apmierināms.

[12] Administratīvā apgabaltiesa lietā konstatē turpmāk minētos apstākļus.

[12.1] 2005.gada 8.jūnijā pieteicējs un *O.K.*, katrs ½, iegādājušies zemes gabalu 7462 m^2 platībā */adrese 4/*, ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/* (*lietas 288.-289.lapa*), ko 2005.gada 12.oktobrī uz saviem vārdiem (katrs ½) ierakstījuši Limbažu pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.*/nodalījuma numurs/* (*https://www.zemesgramata.lv*).

[12.2] Saskaņā ar 2007.gada 20.marta kopīpašuma reālas sadales līgumu Nr.2074 (*lietas 290.lapa*) no nekustamā īpašuma */adrese 4/*, atdalīti 4 zemes gabali:

- zemes gabals */adrese 5/* (1606 m^2 platībā) nodots *O.K.* īpašumā;
- zemes gabals */adrese/* (1295 m^2 platībā), zemes gabals */adrese 2/* (1386 m^2 platībā) un zemes gabals */adrese 3/* (1569 m^2 platībā) paliek pieteicēja un *O.K.* kopīpašumā līdzīgās daļās.

Atlikušais zemes gabals */adrese 4/* (1606 m^2 platībā) nodots pieteicēja īpašumā.

[12.3] Zemes gabals */adrese/* pārdots 2007.gada 28.septembrī, zemes gabals */adrese 2/* pārdots pa daļām 2007.gada 28.septembrī un 2007.gada 9. un 12.novembrī *(lietas 31.lapa)*.

[13] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta c) apakšpunkts paredzēja, ka gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti ienākumi no sava īpašuma pārdošanas, izņemot ienākumu no tāda nekustamā īpašuma pārdošanas, kas ir bijis personas īpašumā mazāk par 12 mēnešiem.

Ar 2007.gada 17.maija likumu „Grozījumi likumā „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli"" (*stājās spēkā 2007.gada 12.jūnijā*) minētā tiesību norma ir izslēgta, nosakot pārejas noteikumus. Pārejas noteikumu 37.punkts noteica, ka attiecībā uz ienākumu no tāda nekustamā īpašuma atsavināšanas, kas bija maksātāja īpašumā dienā, kad stājās spēkā tie grozījumi šajā likumā, kas paredz 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkta izslēgšanu, līdz 2010.gada 1.jūlijam piemērojami likuma noteikumi, kas bija spēkā līdz minēto grozījumu spēkā stāšanās dienai, ja citastarp īpašuma tiesības uz maksātājam piederošo nekustamo īpašumu līdz minēto likuma grozījumu spēkā stāšanās dienai ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

Ņemot vērā iepriekš konstatētos faktiskos apstākļus, minētās tiesību normas attiecas uz pieteicēja darījumiem ar nekustamajiem īpašumiem */adrese/* un */adrese 2/*.

Izskatāmajā lietā nav strīda, ka pieteicēja atsavinātie nekustamie īpašumi bija viņa īpašumā ilgāk par 12 mēnešiem. Strīds ir par to, vai konkrētos apstākļos strīdus nekustamie īpašumi ir pārdoti saimnieciskās darbības ietvaros.

[14] Satversmes tiesa 2011.gada 13.decembra lēmumā lietā Nr.2011-15-01 sniedza likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkta interpretāciju, norādot, ka minētā tiesību norma neatbrīvo personu no pienākuma maksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli, ja fiziskas personas darbības attiecībā uz nekustamo īpašumu atsavināšanu atbilst saimnieciskās darbības pazīmēm. Savukārt tas, vai persona patiešām veic saimniecisko darbību, kā norādījusi Satversmes tiesa minētajā lēmumā (*sk. tā 10.punktu*), ir vērtējams katras konkrētās lietas ietvaros.

Lietā nav strīda, ka pieteicējs auditējamā periodā veica saimniecisko darbību. Pieteicējs pamatā iegādājās un pārdeva nekustamos īpašumus, veica mežizstrādi un kokmateriālu realizāciju.

Tādējādi tiesai ir jānoskaidro, vai pieteicējs, pārdodot divus strīdus zemes gabalus */adrese/* un */adrese 2/,* arī veicis saimniecisko darbību.

[15] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta 1.[1] daļā ir noteikts, ka par fiziskās personas saimniecisko darbību ir uzskatāma jebkura darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību. Savukārt no Komerclikuma 1.panta otrās un trešās daļas izriet, ka personas veiktās darbības ir atzīstamas par saimniecisko darbību, ja persona nolūkā gūt peļņu patstāvīgi, tas ir, savā vārdā, sistemātiski veikusi noteiktas darbības.

Tādējādi saimniecisko darbību raksturo trīs kumulatīvas pazīmes: sistemātiskums, patstāvība un atlīdzība (*sk. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 19.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-260/2008 8.punktu, 2012.gada 29.augusta lēmuma lietā Nr.SKA-792/2012 9.punktu*). Kā ir atzinusi Satversmes tiesa, par saimnieciskās darbības konstatēšanas kritērijiem pieņemama veikto darījumu ekonomiskā būtība, regularitāte un apjoms *(sk. Satversmes tiesas 2011.gada 13.decembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2011-15-01 secinājumu daļu)*.

No izskatāmās lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs 2006.gadā iegādājies 7 nekustamos īpašumus un pārdevis 3 nekustamos īpašumus, bet 2007.gadā attiecīgi iegādājies 4 īpašumus un pārdevis 5 īpašumus *(lietas 30. un 31.lapa)*. Pieteicējs nenoliedz, ka visi minētie darījumi, izņemot divus darījumus ar zemes gabaliem */adrese/* un */adrese 2/*, ir notikuši viņa saimnieciskās darbības ietvaros.

Kā jau apgabaltiesa iepriekš konstatēja, pirms minēto zemes gabalu pārdošanas šie zemes gabali un vēl divi zemes gabali (*/adrese 5/, /adrese 3/*) tika atdalīti no zemes gabala */adrese 4/*.

Pieteicējs apgalvo, ka minētie darījumi nav notikuši saimnieciskās darbības ietvaros, jo zemes gabalu */adrese 4/* kopā ar *O.K.* iegādājušies savu privātmāju būvniecībai.

[16] No lietas materiāliem Administratīvā apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

Kā izriet no 2008.gada 13.novembra sākuma sarunas protokola (*audita pārskata 50.lapa lietas 31.lapā)*, sākotnēji pieteicējs uz VID jautājumu par viņa īpašumā esošo īpašumu izmantošanu, atbildējis, ka īpašumi tiek izmantoti saimnieciskai darbībai.

2009.gada 23.janvāra paskaidrojumā VID (*lietas 154.lapa*) pieteicējs paskaidro, ka īpašumi, kuros ir meži, tika iegādāti, lai veiktu saimniecisko darbību, savukārt zemes gabalu */adrese 4/* iegādājies privātmājas būvniecībai, kā arī norādījis, ka sākotnēji viņš un *O.K.* vēlējušies iegādāties 3600 m^2 (katram pa 1800 m^2), bet zemes īpašniece vēlējusies pārdot visu zemes gabalu.

Aprunājoties ar citiem iedzīvotājiem, pieteicējs un *O.K.* nolēmuši pirkt visu zemes gabalu, jo vieta viņiem ļoti patikusi un nav gribējies atteikties no tās savas mājas būvniecībai. No paskaidrojuma izriet, ka savus līdzekļus ieguldījis zemes gabala detālplānojuma izstrādē un pievedceļa izbūvē, jo pie zemes gabala nav bijis iespējams piekļūt.

Lietas materiālos atrodas Limbažu pašvaldības būvvaldes 2007.gada 5.novembrī izsniegta būvatļauja Nr.53/2007, kas izdota pieteicējam dzīvojamās mājas */adrese 4/*, būvniecībai (*lietas 86.lapa*), kā arī Limbažu pilsētas domes rakšanas darbu atļauja Nr.62, kas izsniegta 2007.gada 15.novembrī rakšanas darbiem */adrese 4/* (*lietas 87.lapa*).

[17] Izvērtējot minētos pierādījumus kopsakarā ar pieteicēja paskaidrojumiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst par ticamu pieteicēja apgalvojumu, ka zemes gabals */adrese 4/* tika iegādāts personiskajām vajadzībām ar mērķi būvēt sev dzīvojamo māju. Tāpat apstiprinās pieteicēja apgalvojums, ka sākotnēji viņš vēlējies iegādāties tikai 3600 m^2 (tas redzams no 2004.gada 23.decembra rokas naudas līguma (*lietas 292.lapa*)), bet vēlāk darījums noticis par lielāku zemes gabalu 7462 m^2 platībā, ko pieteicējs un *O.K.* iegādājušies uz pusēm.

Vēlākā kopīpašuma sadale, kuras rezultātā katrs no kopīpašniekiem iegūst īpašumā atsevišķu zemes gabalu, norāda uz pieteicēja nodomu valdīt īpašuma daļu, uz kuras paredzēta dzīvojamās mājas būvniecība, patstāvīgi. Veids, kā īpašnieki izvēlējušies sadalīt kopīpašumu, norāda, ka kopīpašnieki plānojuši, kā savu īpašumu lietot lietderīgāk un kā no tā arī gūt visus iespējamos labumus. Uz to norāda arī komunikāciju izveide, labiekārtošana. Līdz ar to atlikušo divu zemes gabalu pārdošana ir tikai loģiska, ja zemes īpašnieki uzskata, ka tie savai personīgai lietošanai ir lieki.

Taču tas, ka, izmantojot savu īpašumu, daļa no tā ir kļuvusi lieka, un īpašnieki to atsavina, automātiski nenozīmē, ka īpašnieki ir nodarbojušies ar saimniecisko darbību. Iepriekš aplūkotie konkrētās lietas apstākļi par to neliecina.

[18] Vērtējot zemes gabalu */adrese/* un */adrese 2/* pārdošanu kopsakarā ar pārējiem auditējamā periodā iegādātajiem un pārdotajiem nekustamajiem īpašumiem, no audita pārskata redzams (audita pārskata 27., 28., 57., 59., 60., 62., 72.lapa), ka lielākā daļa no tiem iegādāti un realizēti saistībā ar pieteicēja saimniecisko darbību mežistrādē (piem., zemes gabals *„/Nosaukums/”*, *„/Nosaukums 2/”*, *„/Nosaukums 3/”*, *„/Nosaukums 4/”*, *„/Nosaukums 5/”*, *„/Nosaukums 6/”*, *„/Nosaukums 7/”*), savukārt nekustamais īpašums */adrese 6/*, iegādāts izsolē no bankrotējuša uzņēmuma ar mērķi izveidot biroju, bet īpašums *„/Nosaukums 8/”* (zeme ar ēkām) – ar mērķi veidot kafejnīcu vai viesu namu (*lietas 154.lapa*).

Minētais norāda, ka zemes gabalu */adrese/* un */adrese 2/* pārdošana nav saistāma ar pieteicēja veikto saimniecisko darbību. Līdz ar to tie vērtējami atsevišķi no pārējiem auditējamā periodā veiktajiem nekustamo īpašumu

pirkšanas - pārdošanas darījumiem. Tā rezultātā konstatējams, ka šiem diviem darījumiem nav sistemātiskuma pazīmes, kas obligāti nepieciešama, lai runātu par saimnieciskās darbības esību, jo, pirmkārt, pieteicēja darbībām zemes gabala sadalīšanai, labiekārtošanai un divu atdalīto zemes gabalu pārdošanai ir vienreizējs raksturs. Vairāk šādas darbības pieteicējs auditējamajā periodā nav veicis. Otrkārt, atdalīto un pārdoto zemes gabalu skaits nav tāds, lai varētu runāt par vairākām, atkārtotām, tātad sistemātiskām darbībām.

Līdz ar to nav nozīmes tālāk vērtēt, vai ar šiem darījumiem pieteicējam ir bijis nodoms gūt peļņu, vai pieteicējs peļņu guvis.

[19] Ievērojot visu iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pieteicēja veiktās darbības ar nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamām daļām neatbilst saimnieciskās darbības pazīmēm, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka atsavinātie īpašumi ir uzskatāmi par pieteicēja savu īpašumu likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta c) apakšpunkta izpratnē, un tie nav apliekami ar IIN.

Tādējādi nepamatots ir Lēmums daļā, ar kuru pieteicējam aprēķināts un uzlikts pienākums nomaksāt papildus budžetā IIN, soda naudu un nokavējuma naudu par darījumiem ar nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamām daļām.

[20] Pirmās instances tiesas spriedums daļā par darījumiem ar nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamām daļām ir nepamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

apmierināt *J.P.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2009.gada 28.jūlija lēmuma Nr.19.1/15311 atcelšanu daļā.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2009.gada 28.jūlija lēmumu Nr.19.1/15311 daļā, ar kuru *J.P.* papildu nomaksai budžetā noteikts iedzīvotāju ienākuma nodoklis, soda nauda un nokavējuma nauda par darījumiem ar nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese 2/*, domājamām daļām.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* S.Liniņa

Tiesneši *(paraksts)* I.Amona

(paraksts) V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2012.gada 16.oktobrī